

REKOMENDĀCIJAS

Fasāžu, logu, vitrīnu un durvju stikla virsmu kopšanai

Celtniecībā izmantotā stikla tīrīšana un mazgāšana neizraisa stikla eroziju, nebojā stiklu. Rūpīga stikloto virsmu kopšana uzlabo virsmu izskatu, nenodarot tām kaitējumu.

Stikloto virsmu kopšanai izmanto ūdeni, kurā izšķīdināti stikla virsmu tīrīšanai paredzēti līdzekļi. Rekomendējamā šķīduma temperatūra ir 20° līdz 60° C. Kā specializētos tīrīšanas līdzekļus var izmantot līdzekļus, kam piemīt tīrošas, taukus šķīdinošas īpašības un kuru pH līmenis nepārsniedz pH7.

Ja stiklotās virsmas tiek mazgātas ziemas periodā, kad gaisa temperatūra ir zemāka par 0° C, tad mazgājamam līdzeklim var pievienot spirtu. Spirts pazemina ūdens sasalšanas punktu un ir piemērots pievienošanai stikla virsmu tīrīšanas šķīdumam.

Gadījumos, kad stikla virsmas ir īpaši netīras, atsevišķu traipu tīrīšanai var lietot neatšķaidītu acetonu, metilētilketonu (MEK), vai amonjaku. Lietojot šos līdzekļus, jārikojas ļoti uzmanīgi, jāievēro vislielākā piesardzība, lai šāda veida līdzekļi nenonāktu uz stikla pakešu blīvējuma, kā arī uz pašām konstrukcijām.

Pēc virsmu apstrādes ar tīrīšanas līdzekli, virsmas jāskalo ar tīru ūdeni (20° līdz 60° C temperatūrā), lai atšķaidītu un noskalotu mazgāšanas līdzekļa atlikumu.

Pēc skalošanas, stikla virsmas jānosusina ar speciālām elastīgām gumijas slotiņām un / vai mitrumu uzsūcoša materiāla audumu.

Stiklotās virsmas nedrīkst tīrīt un apstrādāt ar abrazīviem materiāliem. Jāuzmanās, lai mazgājamajam ūdenī un uz mazgāšanas piederumiem nebūtu smiltis. Tīrot stipri netīras stiklotas virsmas, jānodrošina pietiekama skalošana ar lielu ūdens daudzumu.

Jāņem vērā, ka ūdens nokļūšana aiz stikla līstēm vai uz konstrukcijām sasalšanas gadījumā var izsaukt stikla salūšanu vai citu bojājumu. Stikla nosusināšana novērš nevēlamas sekas.

Pie darbiem stikloto virsmu tuvumā, vispārīgas aizsardzības normas nevar tikt norādītas lielās stikloto virsmu dažādības dēļ. Ik reiz jānovērtē situācija, ņemot par pamatu sekojošo:

1. Veicot metināšanas vai slīpēšanas darbus stikloto virsmu tuvumā, nepieciešama efektīva stikla virsmu aizsardzība pret dzirkstelēm, šļakatām utml. Jānodrošina stikla aizsargāšana no fiziska bojājuma.
2. Stikla virsmu bojāšanos un pakešu hermetizācijas zudumu var izsaukt ķīmikālijas, ko satur celtniecības materiāli un spēcīgi tīrīšanas līdzekļi. Īpaši pie ilgstošas tādu ķīmikāliju kā sārmi vai slāpekļskābe iedarbības var parādīties bojājumi. Šīs ķīmikālijas var saturēt svaigs betons, apmetums, kā arī citi celtniecības materiāli.
3. Stikla virsmu bojājumu var izsaukt arī ilgstoša ūdens iedarbība.
4. Stiklotās virsmas nepieciešams regulāri tīrīt, lai novērstu to bojāšanos un atvieglotu kopšanu. Jaunu ēku stiklotās virsmas vēlams tīrīt jau ēkas būvēšanas stadijā, lai novērstu pārāk ilgu netīrumu iedarbību uz stiklu.

Tīrot stiklotās fasādes, nepieciešams ņemt vērā augstāk minētās rekomendācijas, kas sagatavotas izmantojot tehnisko rokasgrāmatu „Stikls celtniecībā (Vegla 1995/1996) un „Stiklu konstrukciju ražošanas pamati” (Steklostroitjelj, 1997), kā arī uzņēmuma pieredzi.